

කඩමණ්ඩියේ දොළ අයිනේ නුඡව පෙන්
නැවත් බලනවා මොහොතක් කොහොම හරි
කතා නැතුව හිටියත් ගොජවෙලා අපි
දාහක් දේ තිබේ කිමට බැරුව වැයි

ගහකොල වලට දාහක් ඇයේ ඇති හින්දා
සුලගට සියුම් දාහක් කන් ඇති හින්දා
කවදාවත්ම නුඡ මට ගොලැබන හින්දා
මුතිවත භාඥි දෙබකින් දුක වැඩි හින්දා

යයුර මොටද දිය දේශතක් ගොන්න බැරී
මරුව මොටද වතුරේ පැද යන්න බැරී
දැය මොටද සිතුයේ දැක ගන්න බැරී
කුසුම මොටද මෝ රෝන් ගන්න බැරී

පද රචනය - සුනිල් ආරියරත්න
සංග්‍රීතය - එච්. එම්. ජයවර්ධන